

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 119

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 februarie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 1.229 din 20 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	2-3	2.025.— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Casa Dumitru Gogu”, str. George Enescu nr. 20, orașul Vălenii de Munte, județul Prahova	13
Decizia nr. 1.230 din 20 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și art. 78 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	4-5	2.031.— Ordin al ministrului culturii și cultelor pentru modificarea Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.360/2007 privind clasarea Bisericii „Sf. Treime — Sf. Nicolae” din satul Istria, comuna Istria, județul Constanța	13
Decizia nr. 1.231 din 20 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	5-7	2.033.— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind clasarea imobilului „Pavilion de poartă” din str. Știrbei Vodă nr. 36, orașul Buftea, județul Ilfov.....	14
Decizia nr. 1.233 din 20 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. I pct. 1 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat	7-8	2.035.— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Casa”, din str. București nr. 227, municipiul Călărași, județul Călărași	14
★		2.038.— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Casa”, din Str. Foișorului nr. 124, sectorul 3, municipiul București.....	15
Opinie separată	9	2.039.— Ordin al ministrului culturii și cultelor privind declararea imobilului „Casa”, din Str. Mocanilor nr. 27, Satulung, municipiul Săcele, județul Brașov	15
Decizia nr. 1.235 din 20 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă	10-11		
Decizia nr. 1.236 din 20 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, ale art. 21 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii și ale art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă	11-12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.229 din 20 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Lucian Burcă și Domnica Burcă în Dosarul nr. 653/110/2006 (nr.vechi 5.744/2006) al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, Lucian Burcă, și partea Casa Județeană de Pensii Bacău, reprezentată de consilier juridic Valerica Matasel. Lipsește autorul excepției, Domnica Burcă, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, Lucian Burcă solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că art. 77 din Legea nr. 19/2000, prin faptul că nu prevede o reducere a stagiului de cotizare și pentru persoanele care se încadrează în ipoteza art. 42 din aceeași lege, anulează de fapt beneficiul instituit de acest din urmă articol. Astfel, în opinia sa, se creează o discriminare a persoanelor care au lucrat în condiții deosebite de muncă față de cele care au lucrat în condiții speciale de muncă și care beneficiază atât de reducerea limitei de vârstă pentru pensionare, cât și de reducerea stagiului de cotizare.

Reprezentantul Casei Județene de Pensii Bacău solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat este justificat de situația diferită în care se găsesc categoriile de persoane vizate și între care nu se poate pune semn de egalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că situația diferită în care se află categoriile de persoane la care se referă art. 77 din Legea nr. 19/2000 justifică tratamentul juridic diferențiat instituit de acesta. De asemenea, arată că, în realitate, autorul excepției solicită o modificare sau o completare a textului de lege criticat, fapt pentru care excepția de neconstituționalitate apare ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 653/110/2006 (nr. format vechi 5.744/2006), **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**. Excepția a fost ridicată de Domnica Burcă și Lucian Burcă cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât prevede luarea în calcul a unui stagiou redus doar pentru persoanele care se încadrează în ipoteza art. 43, art. 44 și art. 47 din Legea nr. 19/2000, iar nu și pentru persoanele prevăzute la art. 42 din aceeași lege și care, în opina sa, se află în aceeași situație.

Tribunalul Bacău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că tratamentul juridic diferit instituit pentru anumite categorii de persoane nu reprezintă nici privilegii, nici discriminări, ci se justifică obiectiv și rezonabil prin situația diferită în care se află acele categorii de cetățeni.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că stabilirea diferențiată a condițiilor de pensionare reprezintă opțiunea exclusivă a legiuitorului.

Avocatul Poporului arată că textul de lege criticat este constituțional întrucât nu instituie privilegii sau discriminări între persoane aflate în situații identice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, aprobată prin Legea nr. 338/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 77: „(1) *Punctajul mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 3.*

(2) *În situația asiguraților prevăzuți la art. 43 și 47, la stabilirea punctajului mediu anual conform alin. (1) se iau în considerare stagiile de cotizare prevăzute la aceste articole.*

(3) *În situațiile prevăzute la art. 44, la stabilirea punctajului mediu anual al asiguraților conform alin. (1) se iau în considerare stagiile totale de cotizare necesare prevăzute în anexele nr. 4 și 5.*

(4) *La calcularea punctajului mediu anual, a punctajului anual și a numărului de puncte realizat în fiecare lună se utilizează cinci zecimale.”*

În opinia autorilor excepției, textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 77 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 prevede, ca regulă generală, calcularea punctajului mediu anual prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare prevăzut de lege.

În mod excepțional, potrivit alin. (2) și (3) ale aceluiași articol, pentru anumite categorii de persoane, respectiv cele prevăzute

la art. 43, 44 și 47 din Legea nr. 19/2000, la stabilirea punctajului mediu anual se iau în considerare stagiile de cotizare reduse pe care legea le prevede ca beneficiu pentru că aceste persoane și-au desfășurat activitatea în anumite condiții speciale, precum în unitățile miniere în subteran, prin expunerea la radiații, în aviația civilă sau având un handicap preexistent calității de asigurat.

Autorii excepției sunt nemulțumiți de faptul că legea nu prevede aceeași soluție și pentru persoanele care se încadrează în ipoteza art. 42 din Legea nr. 19/2000, respectiv cele care și-au desfășurat activitatea total sau parțial în condiții deosebite de muncă.

Față de acestea, Curtea reține că legiuitorul a înțeles să stabilească condiții diferențiate privind acordarea dreptului la pensie, având în vedere situația obiectiv diferită în care se găsesc diverșii titulari ai acestui drept. Astfel, potrivit art. 42 din Legea nr. 19/2000, persoanele care au desfășurat activitatea în condiții deosebite de muncă se bucură de beneficiul reducerii vârstei standard de pensionare doar în măsura în care au realizat stagiul complet de cotizare. Spre deosebire de aceștia, persoanele ce se încadrează în situația reglementată de art. 43, 44 și 47 din Legea nr. 19/2000 se bucură și de reducerea stagiului de cotizare, alături de reducerea vârstei standard de pensionare, fapt ce justifică și tratamentul diferențiat instituit de art. 77 din aceeași lege.

Potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale stabilite de lege. Prin urmare, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, condițiile și limitele exercitării dreptului la pensie, putând, de asemenea, ca în considerarea unor situații speciale să instituie reglementări specifice, în deplin acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi care nu presupune omogenitate, ci justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat în cazul unor situații diferite. În situația de față, situațiile diferite sunt determinate de condițiile diferențiate în care și-au desfășurat activitatea diversele categorii de persoane care solicită acordarea dreptului la pensie.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Lucian Burcă și Domnica Burcă în Dosarul nr. 653/110/2006 (nr. vechi 5.744/2006) al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.230

din 20 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și art. 78 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și art. 78 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rio Bucovina” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 38.040/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, reprezentat de Raluca Pășcuț, și partea Mihaela Gorodin.

Având cuvântul, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textele de lege criticate încalcă accesul liber la justiție și aduc atingere dreptului de proprietate al angajatorului.

Partea Mihaela Gorodin solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 38.040/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și art. 78 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Rio Bucovina” — S.R.L. din București cu prilejul soluționării contestației formulate de Mihaela Gorodin împotriva deciziei de concediere emise de autorul excepției.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că art. 77 din Codul muncii este contrar prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât îngreșește dreptul angajatorului de a invoca în apărarea poziției sale și a intereselor sale legitime și alte motive decât cele enumerate în decizia de concediere. De asemenea, consideră că art. 78 alin. (2) din Codul muncii, referitor la obligarea, prin hotărârea instanței de judecată, ca angajatorul să pună la dispoziția angajatului concediat funcția deținută anterior, aduce atingere dreptului de proprietate privată și principiului libertății economice, precum și prevederilor art. 57 din Constituție referitoare la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de

neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că posibilitatea invocării de către angajator a unor noi motive, altele decât cele cuprinse în decizia de concediere, ar încălca principiul judecării cu prioritate a litigiilor de muncă. De asemenea, arată că repunerea părților în situația anterioară reprezintă finalitatea judecării pentru salariat, iar dacă acesta nu și-ar primi drepturile bănești, ca și cum măsura nelegală a concedierii nu ar fi existat, atunci judecata ar fi lipsită de finalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că art. 77 din Codul muncii reprezintă norme de procedură în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, conform cărora stabilirea procedurii de judecată intră în competența exclusivă a legiuitorului, precum și cu art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, care consacră exercitarea neîngrădită a dreptului la muncă și protecția socială a salariaților. De asemenea, arată că fără dispozițiile art. 78 alin. (2) din Codul muncii nu s-ar asigura repararea prejudiciului salariatului constând în atingerea exercițiului dreptului la muncă și nici stabilitatea raporturilor juridice de muncă, în considerarea specificității acestora. În sfârșit, arată că libertatea economică nu poate constitui fundament al încălcării dispozițiilor legale ce reglementează concedierea personalului.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

— Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

— Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 77 și art. 78 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 77: „*În caz de conflict de muncă angajatorul nu poate invoca în fața instanței alte motive de fapt sau de drept decât cele precizate în decizia de concediere.*”;

— Art. 78 alin. (2): „*La solicitarea salariatului instanța care a dispus anularea concedierii va repune părțile în situația anterioară emiterii actului de concediere.*”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor dispoziții constituționale: art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de

proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică și art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 378 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2004, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Codul muncii, reținând că „acestea constituie norme de procedură, determinând limitele examinării legalității și temeiniciei deciziei de concediere, respectiv mijloacele procedurale pe care le pot folosi părțile în dovedirea susținerilor lor.

Aceste dispoziții legale se află însă în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, conform cărora stabilirea procedurii de judecată intră în competența exclusivă a legiuitorului. Astfel, în cazul conflictelor de muncă, determinate de concedierea angajaților, instanța judecătorească va examina legalitatea și temeinicia deciziei de concediere în raport cu motivele de fapt și de drept precizate de angajator în acea decizie, față de care salariatul și-a pregătit și formulat apărările. Ca atare, orice alte motive de fapt și de drept invocate ulterior nu pot influența legalitatea și temeinicia deciziei contestate, care se raportează la momentul emiterii deciziei.”

Prin Decizia nr. 269 din 12 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 21 iunie 2005, Curtea,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 și art. 78 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rio Bucovina” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 38.040/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.231
din 20 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) lit. c)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

respingând excepția de neconstituționalitate a art. 78 alin. (2) din Codul muncii, a statuat că „repunerea părților în situația anterioară nu lezează în niciun mod dreptul de proprietate al angajatorului, drept care trebuie exercitat cu respectarea conținutului și limitelor sale, stabilite de lege. Fără posibilitatea repunerii părților în situația anterioară concedierii, atingerea adusă dreptului la muncă al salariatului nu s-ar repara și nu s-ar asigura stabilitatea raporturilor la muncă.

În ceea ce privește art. 45 din Constituție, acesta garantează accesul liber al oricărei persoane la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii. Curtea reține însă că aceste prevederi constituționale nu îl îndreptățesc pe angajator, proprietar al unei firme, să acționeze în mod arbitrar, nesocotind dispozițiile legale referitoare la organizarea și funcționarea firmei respective, inclusiv cele referitoare la angajarea și concedierea personalului.

Pentru aceleași argumente, nu poate fi reținută nici critica autorului excepției privind încălcarea prevederilor art. 57 din Constituție, referitoare la obligația exercitării drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință, fără încălcarea drepturilor și a libertăților altora.”

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluțiile și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.362/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că

textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 666/R din 10 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.362/121/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. din Galați cu prilejul soluționării recursului formulat de această societate împotriva Încheierii din 25 mai 2007, pronunțată de Tribunalul Galați în Dosarul nr. 3.362/121/2007, încheiere prin care această instanță a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 268 alin. (2) lit. c) din Codul muncii.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă dreptul la un proces echitabil și libertatea economică. În acest sens, arată că regimul restrictiv prevăzut pentru luarea măsurilor disciplinare, însoțit de răsturnarea sarcinii probei, lezează libertatea economică și provoacă un dezechilibru în poziția și drepturile părților din litigiu, în favoarea salariatului.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, fără a se pronunța asupra temeiniciei acesteia.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, întrucât nu conține prevederi contrare dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 268 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora, „*Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu: [...] c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în*

condițiile prevăzute la art. 267 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;”.

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar următoarelor dispoziții constituționale: art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 45 privind libertatea economică. De asemenea, invocă și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași texte constituționale ca și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 383 din 7 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 31 august 2005, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate ale art. 268 din Codul muncii în raport cu prevederile art. 21 alin. (3) și art. 45 din Constituție, reținând că „obligatia angajatorului, prevăzută de art. 268 din Codul muncii, de a înscrie, sub sancțiunea nulității absolute, anumite date în decizia prin care dispune aplicarea unei sancțiuni disciplinare nu are nicio legătură cu dreptul oricărei persoane de a avea acces liber la o activitate economică, la libera inițiativă și de exercitare a acestora. Potrivit prevederilor art. 45 din Constituție, acest drept fundamental poate fi exercitat în condițiile legii. Așadar, persoana care accede la o activitate economică pe baza liberei sale inițiative și utilizează forță de muncă salariată are obligația să respecte reglementările legale referitoare la încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă”.

De asemenea, Curtea a reținut că „întocmirea și comunicarea deciziei de sancționare disciplinară sunt operațiuni anterioare desfășurării procesului pentru soluționarea litigiului. Dreptul la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție, se realizează prin posibilitatea asigurată tuturor părților procesului de a se folosi de toate regulile și garanțiile procesuale în vederea apărării și realizării intereselor lor legitime, ceea ce nu are nicio legătură cu cerințele legale privind forma și conținutul actelor de dispoziție ale angajatorului”.

În ceea ce privește critica art. 268 alin. (2) din Codul muncii în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat prin Decizia nr. 319 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, că „textul de lege criticat se înscrie printre cele care au ca scop asigurarea stabilității raporturilor de muncă, a desfășurării acestora în condiții de legalitate și a respectării drepturilor și îndatoririlor ambelor părți ale raportului juridic de muncă. În același timp, sunt menite să asigure apărarea drepturilor și intereselor legitime ale salariatului, având în vedere poziția obiectiv dominantă a angajatorului în desfășurarea raportului de muncă.

Aplicarea sancțiunilor disciplinare și, în mod special, încetarea raportului de muncă din voința unilaterală a angajatorului sunt permise cu respectarea unor condiții de fond și de formă riguros reglementate de legislația muncii, în scopul prevenirii eventualelor conduite abuzive ale angajatorului”.

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluțiile și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.362/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.233
din 20 decembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. I pct. 1
din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor
din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Rodica Camelia Luca în Dosarul nr. 15.730/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.730/99/2006, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.** Excepția a fost ridicată de Rodica Camelia Luca cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 prin care se arată că pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 1992 sporul de vechime în muncă se calculează automat, potrivit dispozițiilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, nefiind necesară dovedirea acestuia prin adevăriniță, are efecte retroactive, întrucât determină luarea în calcul a unor procente de vechime în muncă diferite de cele obținute în realitate, potrivit reglementărilor în vigoare pe perioada când a desfășurat munca. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 41 alin. (2) din Constituție privind dreptul salariaților la măsuri de securitate socială.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, aspectele invocate de autorul excepției vizând, de fapt, modul de aplicare a legii ce revine competenței instanței de judecată, iar nu instanței de contencios constituțional. De asemenea, arată că prevederile art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 nu produc efecte retroactive, ci se aplică fără discriminări de la data intrării sale în vigoare, de esența legii criticate fiind tocmai asigurarea respectării principiului protecției sociale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată, în primul rând, că autorul excepției critică, de fapt, cap. I pct. 1 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005. Acest text de lege nu este neconstituțional, întrucât, deși vizează trecutul, efectele sale se produc numai pentru viitor, iar eventuala diminuare a punctajului mediu anual nu afectează cuantumul pensiilor anterior stabilite, care se menține în plată în continuare. Totodată, modificarea condițiilor de exercitare a dreptului la pensie nu poate avea nici ea semnificația încălcării principiului constituțional al

neretroactivității legii, de vreme ce, în temeiul art. 47 alin. (2) din Constituție, condițiile de exercitare a dreptului la pensie se stabilesc prin lege. Astfel, aparține competenței libere și exclusive a legiuitorului stabilirea acestor condiții. În sfârșit, arată că art. 41 alin. (2) din Constituție nu are incidență în cauză.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că prevederile art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 nu produc efecte retroactive, aplicându-se doar după data intrării lor în vigoare. De asemenea, consideră că autorul excepției nu ridică probleme de constituționalitate, ci doar de interpretare și aplicare a legii. În sfârșit, consideră că art. 41 alin. (2) din Constituție nu are incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, așa cum a fost modificată prin articolul unic pct. 40 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002, dispoziții potrivit cărora „*La determinarea punctajelor anuale, pe lângă salariile prevăzute la alin. (1) se au în vedere și sporurile cu caracter permanent, care, după data de 1 aprilie 1992, au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației anterioare și care sunt înregistrate în carnetul de muncă sau sunt dovedite cu adeverințe eliberate de unități, conform legislației în vigoare. Sporul de vechime care se utilizează la stabilirea punctajelor anuale este următorul:*

a) perioada 1 martie 1970—1 septembrie 1983:

3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani;

5% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. I pct. 1 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Rodica Camelia Luca în Dosarul nr. 15.730/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

7% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 de ani;
10% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani;

b) perioada 1 septembrie 1983—1 aprilie 1992:

3% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 3—5 ani;
6% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 5—10 ani;
9% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 10—15 ani;
12% pentru o vechime în muncă totală cuprinsă între 15—20 de ani;
15% pentru o vechime în muncă totală de peste 20 de ani.”

Curtea constată că, deși autorul excepției se referă la prevederile art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, din motivarea excepției reiese că, în realitate, critica de neconstituționalitate este îndreptată împotriva dispozițiilor cap. I pct. 1 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, dispoziții potrivit cărora, „*Pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 1992, sporul de vechime în muncă se calculează automat, potrivit prevederilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, și în consecință nu este necesară dovedirea acestuia prin adeverințe*”.

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), care consacră neretroactivitatea legii civile, și în art. 41 alin. (2), care se referă la dreptul salariaților la măsuri de protecție socială.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a fost conceput să vină în sprijinul persoanelor care, anterior datei de 1 aprilie 1992, au obținut un spor pentru vechime în muncă, spor ce nu poate fi dovedit cu însemnări în carnetul de muncă sau adeverință. Prin urmare, nu mai este necesară dovedirea existenței acestui spor prin adeverințe care, în cele mai multe cazuri, sunt imposibil de procurat, procedându-se la calcularea automată, potrivit dispozițiilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000.

Așa fiind, Curtea constată că acest text de lege are în vedere doar ipoteza când nu se poate face dovada drepturilor obținute, astfel că nu pot fi reținute criticile invocate de autorul excepției care vizează, în realitate, aspecte de aplicare a legii ce țin de competența instanței de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional.

OPINIE SEPARATĂ

Prin critica adusă textului de lege, autorul excepției consideră că dispozițiile cap. I pct. 1 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), care consacră neretroactivitatea legii civile, și în art. 41 alin. (2), care se referă la dreptul salariaților la măsuri de protecție socială.

În decizia sa Curtea Constituțională cu majoritate de voturi respinge excepția de neconstituționalitate formulată de autor, arătând că criticile invocate de autorul excepției vizează, în realitate, aspecte de aplicare a legii.

Curtea Constituțională constată, în mod corect, că textul de lege din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, textul criticat de autorul excepției, a fost conceput pentru a veni în sprijinul persoanelor care, anterior datei de 1 aprilie 1992, au beneficiat de un spor de vechime în muncă.

Într-adevăr, textul de lege criticat prevede că „*pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 1992, sporul de vechime se calculează automat, potrivit prevederilor art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, și în consecință nu este necesară dovedirea acestuia prin adeverințe*”.

Din acest text reiese, în mod evident, intenția legiuitorului de a veni în sprijinul persoanelor care solicită pensionarea, stabilind că „*sporul de vechime se calculează automat*” și că „*nu este necesară*” prezentarea unei adeverințe pentru a dovedi existența sporului de vechime.

Pentru determinarea punctajelor anuale de pensie, legiuitorul stabilește în art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale procentele sporurilor de vechime care se utilizează pentru diferite perioade, acestea fiind cele care „se calculează automat”.

Constatăm că procentele prevăzute în art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 corespund procentelor cuprinse în art. 66 alin. (1) din Legea retribuirii după cantitatea și calitatea muncii nr. 57/1974, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 133—134 din 1 noiembrie 1974 și republicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 59—60 din 23 iulie 1980.

Art. 66. — (1) Personalul din toate sectoarele de activitate beneficiază, în raport cu vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, de un spor la retribuție, după cum urmează:

Tranșe de vechime neîntreruptă	Cotele din retribuția tarifară
între 5—10 ani	3%
de la 10—15 ani	5%
de la 15—20 ani	7%
peste 20 ani	10%

Judecător,
Ion Predescu

Judecător,
Augustin Zegrean

Judecător,
Puskás Valentin Zoltán

Trebuie să avem în vedere, însă, și prevederile art. 66 alin. (2) din aceeași lege, care pentru anumite categorii de personal stabilesc alte tranșe de vechime neîntreruptă și alte procente, mai mari, de spor de vechime neîntreruptă.

Art. 66. — (2) Pentru personalul unităților din industria minieră, pentru muncitorii, mecanicii de locomotivă și personalul operativ din unitățile de exploatare a căilor ferate subordonate Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, a căror activitate este direct legată de siguranța circulației, precum și pentru docheri, conducători de utilaje portuare și operatori de dană, sporul se calculează în următoarele cote:

Tranșe de vechime neîntreruptă	Cotele din retribuția tarifară	
	Pentru personalul din unitățile din industria minieră, care lucrează la suprafață	Pentru personalul din celelalte unități prevăzute în acest alineat
între 1—5 ani	2%	3%
de la 5—10 ani	3%	5%
de la 10—15 ani	5%	7%
de la 15—20 ani	7%	9%
peste 20 ani	10%	12%

În aceste condiții interpretarea textului de lege criticat, în sensul că nu vor fi acceptate adeverințe prin care se dovedește că o persoană a beneficiat, conform legii în vigoare la data respectivă, de un spor de vechime mai mare decât cel „*calculat automat*”, ar însemna discriminare pentru cei care au făcut parte din categoria persoanelor prevăzute la art. 66 alin. (2) din Legea nr. 57/1974 și ar însemna anularea efectelor produse de această lege, printr-o reglementare ulterioară.

Față de cele de mai sus, considerăm că sintagma „*se calculează automat*” trebuie interpretată în sensul că, în condiții normale, nu este nevoie de adeverință, dar în cazul în care printr-o adeverință se dovedește că sporul de vechime a fost mai mare decât cel „*calculat automat*”, aceste adeverințe trebuie să fie luate în considerare la calculul punctului de pensie.

În caz contrar prevederile cap. I pct. 1 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, coroborate cu prevederile art. 164 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ar avea efecte retroactive, anulând efectele produse, în perioada cât au fost în vigoare, de prevederile art. 66 alin. (2) din Legea retribuirii după cantitatea și calitatea muncii nr. 57/1974, și astfel ar contraveni prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.235
din 20 decembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinexport Trade Mark” — S.A. din Focșani în Dosarul nr. 2.402/91/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.402/91/2007, **Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Vinexport Trade Mark” — S.A. din Focșani într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât permit pronunțarea unei hotărâri judecătorești executorii, fără ca partea chemată în judecată să poată formula vreo apărare, nefiind citată.

Tribunalul Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile atacate se referă la o procedură specială, prin care se evită sau se limitează producerea de prejudicii și se înlătură piedicile ivite cu prilejul unei executări.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu aduc atingere dreptului persoanei de a beneficia de un proces echitabil, legiuitorul putând institui reguli speciale de procedură, în considerarea unor situații deosebite.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: *„Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile art. 24 din Constituție și la cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constatând că acestea sunt constituționale. De exemplu, prin Decizia nr. 426/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 11 iunie 2007, s-a reținut că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale sau a contestării executării acesteia, posibilitate prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument în plus în favoarea deplinei respectări a dreptului la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De asemenea, Curtea reține că legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură — cum este aceea că ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților — în considerarea unor situații deosebite. Astfel, specificul ordonanței președințiale este dat de faptul că măsurile luate pe această cale presupun urgența, sunt vremelnice, iar instanța de judecată nu poate să judece fondul dreptului. Prin urmare, Curtea constată că este pe deplin justificată soluția legislativă privind posibilitatea judecării ordonanței președințiale și fără citarea părților, dispozițiile art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă fiind constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinexport Trade Mark” — S.A. din Focșani în Dosarul nr. 2.402/91/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.236
din 20 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, ale art. 21 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii și ale art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, ale art. 21 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii și ale art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 1.060/101/2006 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale. În ceea ce privește celelalte dispoziții criticate, pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.060/101/2006, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Codul de procedură civilă, ale art. 21 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii și ale art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât prin posibilitatea pe care o are instanța de judecată de a respinge ca inadmisibilă o cerere de recuzare a tuturor magistraților de la o instanță se încalcă dreptul la un proces echitabil. Totodată, consideră că aplicarea sancțiunilor de către Inspectoratul Teritorial de Muncă Mehedinți este neconstituțională.

Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege atacate nu sunt contrare Constituției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile criticate nu aduc atingere dreptului persoanei de a beneficia de un proces echitabil, legiuitorul putând institui reguli speciale de procedură, în considerarea unor situații deosebite.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 din Codul de procedură civilă, ale art. 21 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 10 octombrie 2002, și ale art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 20 martie 2007, având următorul conținut:

— Art. 28 din Codul de procedură civilă: „1. Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai acelor care stau în judecată ca tutore, curator, consiliu judiciar sau director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au interes personal în judecarea pricinii.

2. Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

2¹. Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.

3. Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”;

— Art. 21 din Legea nr. 108/1999: „Refuzul unui angajator, persoană fizică sau juridică, de a aduce la îndeplinire măsurile obligatorii, dispuse de inspectorul de muncă, la termenele stabilite de acesta, în limitele și cu respectarea prevederilor art. 6 și 19, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 100.000.000 lei.”;

— Art. 14 din Legea nr. 130/1999: „În aplicarea prezentei legi Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și Ministerul Economiei și Finanțelor, ca organe de specialitate ale Guvernului, pot emite norme metodologice care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 16, 20, 21, 24, 30, 51, 53 și 126 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii și ale art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 1.060/101/2006 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

privind declararea imobilului „Casa Dumitru Gogu”, str. George Enescu nr. 20, orașul Vălenii de Munte, județul Prahova

Având în vedere Dosarul de declarare nr. 3.865 din 24 mai 2006, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 266/E din 31 octombrie 2007,

în temeiul prevederilor art. 19 alin. (1)—(3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Imobilul „Casa Dumitru Gogu”, str. George Enescu nr. 20, orașul Vălenii de Munte, județul Prahova, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod în Lista monumentelor istorice PH-II-m-B-16844, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Prahova va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data emiterii prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 15 ianuarie 2008.
Nr. 2.025.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.360/2007

privind clasarea Bisericii „Sf. Treime—Sf. Nicolae” din satul Istria, comuna Istria, județul Constanța

Având în vedere Dosarul de clasare nr. 1.930 din 26 martie 2007, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 309/E din 28 noiembrie 2007,

în temeiul prevederilor art. 20 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.360/2007 privind clasarea Bisericii „Sf. Treime—Sf. Nicolae” din satul Istria, comuna Istria, județul Constanța, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 7 septembrie 2007, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Biserica „Sf. Treime—Sf. Nicolae” din satul/comuna Istria, județul Constanța, se clasează ca monument istoric,

categoria arhitectură, grupa A, cod în Lista monumentelor istorice CT-II-m-A-20919.”

Art. II. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Constanța va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 22 ianuarie 2008.
Nr. 2.031.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind clasarea imobilului „Pavilion de poartă” din str. Știrbei Vodă nr. 36,
orașul Buftea, județul Ilfov**

Având în vedere Dosarul de clasare nr. 7.838 din 6 mai 2007, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 334/E din 30 mai 2007,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Pavilion de poartă”, din cadrul „Ansamblului fostului palat Știrbei”, str. Știrbei Vodă nr. 36, orașul Buftea, județul Ilfov, se clasează ca monument istoric, grupa A, cod în Lista monumentelor istorice IF-II-m-A-15257.05.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Ilfov va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 23 ianuarie 2008.
Nr. 2.033.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declasarea imobilului „Casa”, din str. București nr. 227,
municipiul Călărași, județul Călărași**

Având în vedere Dosarul de declasare nr. 7.221 din 12 noiembrie 2007, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 327/E din 28 noiembrie 2007,

în temeiul prevederilor art. 19 alin. (1)—(3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Casa” din str. București nr. 227, municipiul Călărași, județul Călărași, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod în Lista monumentelor istorice CL-II-m-B-14618, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Călărași va îndeplini procedurile de

comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 23 ianuarie 2008.
Nr. 2.035.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declararea imobilului „Casa”, din Str. Foișorului nr. 124, sectorul 3, municipiul București**

Având în vedere Dosarul de declarare nr. 7.245 din 13 noiembrie 2007, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 09/E din 19 decembrie 2007,

în temeiul prevederilor art. 19 alin. (1)—(3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Casa”, din Str. Foișorului nr. 124, sectorul 3, municipiul București, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod în Lista monumentelor istorice B-II-m-B-18762, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural

Național a Municipiului București va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 28 ianuarie 2008.
Nr. 2.038.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN**privind declararea imobilului „Casa”, din Str. Mocanilor nr. 27, Satulung, municipiul Săcele, județul Brașov**

Având în vedere Dosarul de declarare nr. 7.156 din 7 noiembrie 2007, precum și Avizul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice nr. 08/E din 19 decembrie 2007,

în temeiul prevederilor art. 19 alin. (1)—(3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul „Casa”, din Str. Mocanilor nr. 27, Satulung, municipiul Săcele, județul Brașov, având până la data prezentului ordin regimul juridic de monument istoric, grupa B, cod în Lista monumentelor istorice BV-II-m-B-20279, se declasează.

Art. 2. — Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a Județului Brașov va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

București, 28 ianuarie 2008.
Nr. 2.039.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2008
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrul I (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—
• Colecția Legislația României	450	112	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—
• Breviar legislativ	70	17	—
• Repertoriul actelor normative	120	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial” se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu, nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 159983